

II GAVĒNIOS SEKMADIENIS

Didžiulis skirtumas tarp Kristaus šlovės ant Taboro kalno ir Jo pažeminimo kančiose. Tačiau čia ir slypi Išganymo paslaptis: Kristus turi išpirkti mūsu nuodēmes savo kančiomis ir mirtimi. Ir mes privalome pereiti gyvenimo išbandymus, jei norime tapti Kristaus šlovės dalininkais. Esame silpni, todėl mums nuolat reikalinga Dievo malonė (kolekta), kad stengtumės gyventi šventai ir saugotume sielos bei kūno skaistumą (epistolė, postkomunija).

Introitus

Ps. 24, 6, 3 et 22. Reminiscere miseratiōnum tuārum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a século sunt: ne unquam dominéntur nobis inimíci nostri: líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiiis nostris.

Ps. 24, 1–2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam, Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Collecta

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiōnibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Thessalonicénces. (1 Thess. 4, 1–7)

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Iesu, ut, quemádmōdum accepístis a nobis, quó-

Introitas

Ps 24, 6, 3 ir 22. Atmink savo gaillestinguosius darbus, Viešpatie, ir savąjį gaillestingumą, kuris tveria per amžius, kad mūsų niekada nevaldytų mūsų priešai; išlaisvink mus, Izraelio Dieve, iš visų mūsų neramumų.

Ps 24, 1–2. Į tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą, mano Dieve, į tave viltį sudėjau, lai nebūsiu sugėdytas.

Kolekta

Dieve, kuris įžvelgi mus stokojant visokios galios, apsaugok mus nuo išorės ir vidaus pavojų, kad nuo visų priešiškumų būtume apsaugoti kūne ir nuo iškrypusių mintijimų nuvalyti sieloje. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško tesalonikiečiams. (1 Tes 4, 1–7)

Broliai: prašome ir raginame jus Viešpatyje Jėzuje: jeigu išmokote iš mūsų, kaip privalote elgtis ir patikti

modo opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcèpta déderim vobis per Dóminum Iesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre; non in passióne desidérii, obumbrávit eos. Et ecce vox de nube dícens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácu: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunť valde. Et accéssit Iesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrǵite, et nolíte timére. Levántes áutem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Iesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus, dícens: Némini dixéritis visiónem donec Fílius hóminis a mórtuis resúrǵat.

Graduale

Ps. 24, 17–18. Tribulatiónes cordis mei dilatátae sunt: de necessitátibus meis éripe me, Dómine. **V.** Vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea.

Tractus

Ps. 105, 1–4. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia eius. **V.** Quis loquétur poténtias Dómini: audítas fáciť omnes láudes eius? **V.** Beáti

Dievui, – o jūs taip ir elgiatės, – tai darykite vis daugiau pažangos! Jūs juk žinote, kokių nurodymų esame jums davę Viešpaties Jėzaus vardu. Tokia gi Dievo valia – jūsų šventėjimas. Susilaikykite nuo ištvirkavimo! Kiekvienas jūsų teišmoksta laikyti savąjį indą šventai ir pagarbiai, nepasiduodamas nežabotiems geismams, kaip esti tarp pagonių, kurie nepažįsta Dievo. Tegul niekas neperžengia ribų ir neapgaudinėja savo brolio šituo reikalu, nes Viešpats keršija už visus tokius nusižengimus, kaip jau esame sakę ir patvirtinę. Dievas mus pašaukė ne susitepimui, bet šventėjimui.

Gradualas

Ps 24, 17–18. Mano širdies negandos išsiplėtė; iš mano nepriteklių išvaduok mane, Viešpatie. **V.** Pamatyk mano nusižeminimą ir manąjį vargą, ir atleisk visas mano kaltes.

Traktas

Ps 105, 1–4. Išpažinkime Viešpatį, kadangi jis geras, kadangi jo gaillestingumas tveria per amžius. **V.** Kas išsakys Viešpaties galybes, kas leis išgirsti visus jojo gyrius? **V.**

qui custódiunt iudícium, et fáciunt iústítiam in omni témpore. **V.** Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthæum. (Matth. 17, 1–9)

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsam seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies eius sicut sol: vestiménta áutem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuérunt illis Móyses et Elias cum eo loquéntes. Respóndens áutem Petrus, dixit ad Iesum Dómine: Bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube dícens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácu: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Iesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes áutem óculos suos, néminem viderunt, nisi solum Iesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus, dícens: Némini dixéritis visiónem donec Fílius hómínis a mórtuis resúrgat.

Palaiminti, kurie sergi teisumą ir visais laikais vykdo teisingumą **V.** Prisimink mus, Viešpatie, savosios tautos naudai; aplankyk mus sava-jame išganyme.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 17, 1–9)

Anuo metu: Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolių Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sužibo kaip saulė, o drabužiai tapo balti kaip šviesa. Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurie kalbėjosi su juo. Tuomet Petras ir sako Jėzui: „Viešpatie, gera mums čia būti! Jei nori, aš padarysiu čia tris palapines: vieną tau, kitą Mozei, trečią Elijui.“ Dar jam tebekalbant, štai skaistus debesis apsiautė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“ Tai išgirde, mokiniai parpuolė kniūbsti, labai išsigandę. Bet Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite!“ Pakėlę akis, jie nieko daugiau nebematė, tik vieną Jėzų. Besileidžiant nuo kalno, Jėzus jiems įsakė: „Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių.“

Offertorium

Ps. 118, 47 et 48. Meditábor in mandatis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi.

Secreta

Sacrificiis præséntibus, Dómine, quæsumus, inténde placátus: ut et devotióni nostræ profícient, et salúti. Per Dóminum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicétes: Sanctus.

Communio

Ps. 5, 2–4. Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Ofertorijus

Ps 118, 47 ir 48. Mąstysiu pagal tavo priesakus, kuriuos labai pamilau, ir iškelsiu savo rankas į tavuosius priesakus, kuriuos pamilau.

Secreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloningai atkreipk dėmesį į Tau aukojamas atnašas, kad jos pasitarautų ir mūsų pamaldumui, ir išganymui. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 5, 2–4. Išgirsk mano šauksmą, atkreipk akį į mano maldavimą, mano Karaliau ir mano Dieve, nes tave maldauju, Viešpatie.

Postcommunio

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum nostrum...

Postkomunija

Nuolankiai Tavęs prašome, visagali Dieve, kad tiems, kuriuos savaisiais sakramentais sustiprinai, leistum įtinkančiais papročiais Tau vertai patarnauti. Per mūsų Viešpatį...

PIRMADIENIS PO II GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Skaitinys iš pranašo Danieliaus knygos yra viena gražiausių Senojo Testamento maldų prašant užtarimo. Šventas Jeruzalės miestas, nelaimingas ir kaltas, meldžia savąjį Dievą atleidimo. Evangelijoje Jėzus kalba apie savo dieviškumą, tačiau susiduria su nusikalstamu žydų aklumu. Tie, kas Juo tiki, po Jo mirties ir prisikėlimo taps naująja Dievo tauta.

Introitus

Ps. 25, 11–12. Rédime me, Dómine, et miserére mei: pes enim meus stetit in via recta: in ecclésiis benedícam Dóminum.

Ps. 25, 1. Iúdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingrédessus sum: et in Dómino sperans, non infirmábor.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut fámilia tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet: sectándo iustítiam, a culpa ieiúnet. Per Dominum nostrum...

Lectio

Léctio Daniélis Prophétæ. (Dan. 9, 15–19)

In diébus illis: Orávit Dániel Dóminum, dicens: Dómine, Deus nos-

Introitas

Ps 25, 11–12. Atpirk mane, Viešpatie, ir pasigailėk manęs. Mano kojos stovi ant lygios žemės; sueigose šlovinsiu Viešpatį.

Ps 25, 1. Teisk mane, Viešpatie, nes esu nekaltas ir Viešpačiu nedvedjodamas pasitikiu.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, padėk savo šeimai, kuri tramdo kūną, susilaikydama nuo maisto, gyventi teisume ir susilaikyti nuo nuodėmių. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Danieliaus knygos. (Dan 9, 15–19)

Anomis dienomis: Danielius meldė Viešpatį, sakydamas: O dabar, Vieš-

ter, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægýpti in manu forti, et fecísti tibi nomen secúndum diem hanc; peccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam: avertátur, óbsecro, ira tua et furor tuus a civitáte tua Ierúsalem et monte sancto tuo. Propter peccáta enim nostra et iniquitátes patrum nostrórum. Ierúsalem et pópulus tuus in oppróbrium sunt ómnibus per circúitum nostrum. Nunc ergo exáudi, Deus noster, oratióem servi tui et preces eius: et osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est, propter temetípsum. Inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi: áperi óculos tuos, et vide desolatióem nostram et civitátem, super quam invocátum est nomen tuum: neque enim in iustificatióibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratióibus tuis multis. Exáudi, Dómine, placáre, Dómine: atténde et fac: ne moréris propter temetípsum, Deus meus: quia nomen tuum invocátum est super civitátem et super pópulum tuum, Dómine, Deus noster.

Graduale

Ps. 69, 6 et 3. Adiútor meus et liberátor meus esto: Dómine, ne tardáveris. **V.** Confundántur et revereántur inimíci mei, qui quærunt ánimam meam.

patie, mūsų Dieve, kuris išvedei savo tautą iš Egipto žemės galinga ranka ir pasidarei sau vardą net iki šios dienos, mes nusidėjome, mes nedorai elgėmės. Viešpatie, kaip dera tavo dideliam teisumui, tenusi-grėžia tavo įniršęs pyktis, maldaujame, nuo tavo miesto Jeruzalės – tavo šventojo kalno. Už mūsų nuodėmės ir mūsų protėvių kaltes Jeruzalė ir tavo tauta tapo pajuoka visiems mūsų kaimynams. Taigi dabar, mūsų Dieve, išklausyk savo tarno maldą ir prašymą ir tau pačiam, Viešpatie, tešviečia tavo veidas tavo nuniokotoje šventovėje. Palenk savo ausį, mano Dieve, ir išgirsk. Atverk savo akis ir pažvelk į mūsų nuniokojimą ir miestą, kuris vadinasi tavo vardu. Mes dedame savo maldavimus prieš tavo veidą ne dėl savo teisumo, bet dėl tavo didelio gailėstingumo. Viešpatie, išgirsk! Viešpatie, atleisk! Viešpatie, išklausyk ir veik! Dėl savęs paties nedelsk, mano Dieve, nes tavo miestas ir tavo tauta vadinasi tavo vardu, Viešpatie, mūsų Dieve.

Gradualas

Ps 69, 6 ir 3. Tu mano pagalba ir mano gelbėtojas, – Viešpatie, nedelsk. **V.** Tebūna sugėdyti ir tepa-rausta mano priešai, kurie kėsinaisi į mano gyvastį.

Tractus

Ps. 102, 10. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

Ps. 78, 8–9. **V.** Dómine, ne memínis iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. (*Hic genuflectitur.*) **V.** Adiuvá nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélij secúndum Ioánnem. (Ioann. 8, 21–29)

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Dicébant ergo Iudaei: Numquid interfíciet semetípsum, quia dixit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre? Et dicébat eis: Vos de deórsum estis, ego de supérnis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis, quia moriémini in peccátis vestris: si enim non credidérítis, quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. Dicébant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Iesus: Princípium, qui et liquor vobis. Multa habeo de vobis

Traktas

Ps 102, 10. Viešpatie, ne pagal nuodėmes, kurias mes padarėme, ne pagal mūsų nusižengimus atlygink mums.

Ps 78, 8–9. **V.** Viešpatie, neatsimink mūsų senųjų kaltybių, veikiai tepasitinka mus tavo gailestingumas, nes mes pasidarėme be galo neturtingi. (*Čia priklaupijama.*) **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų gelbėtojai, ir dėl savojo vardo garbės, Viešpatie, išvaduok mus ir dovanok mūsų kaltybes dėl savojo vardo.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 8, 21–29)

Anuo metu: Jėzus kalbėjo žydų minioms: „Aš pasitrauksiu, o jūs ieškosite manęs ir numirsite savo nuodėmėje. Kur aš einu, jūs negalite nueiti.“ Tada žydai ėmė klausinėti: „Nejaugi jis ketina nusižudyti, kad sako: „Kur aš einu, jūs negalite nueiti?“ Jėzus atsakė: „Jūs esate iš pažemių, o aš esu iš aukštybės. Jūs – iš šio pasaulio, o aš – ne iš šio pasaulio. Dėl to aš jums sakiau, kad jūs numirsite savo nuodėmėse. Tikrai! Jeigu jūs netikėsite, kad Aš Esu, – jūs numirsite savo nuodėmėse.“ Tuomet jie paklausė: „Kas gi tu toks esi?“ Jėzus atsakė: „Kaip tik tas, ką aš jums sakau! – Daugel

loqui et iudicāre. Sed qui me misit, verax est: et ego quæ audīvi ab eo, hæc loquor in mundo. Et non cognovérunt, quia Patrem eius dicébat Deum. Dixit ergo eis Iesus: Cum exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, et a meípso fácio nihil: sed, sicut dócuit me Pater, hæc loquor: et qui me misit, mecum est, et non relíquit me solum: quia ego, quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Offertorium

Ps. 15, 7 et 8. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Secreta

Hæc hóstia, Dómine, placatiónis et laudis, tua nos protectióne dignos effíciat. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutāre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séra-

turėčiau apie jus kalbėti ir smerkti, bet tiesiakalbis yra mano Siuntėjas, ir aš skelbiu pasauliui, ką iš jo girdėjau.“ Tačiau jie nesuprato, kad jis kalbėjo jiems apie Tėvą. O Jėzus tęsė: „Kai Žmogaus Sūnų būsite aukštyn iškėlę, – suprasite, kad Aš Esu ir kad nieko nedarau iš savęs, bet skelbiu vien tai, ko mane Tėvas išmokė. Mano Siuntėjas yra su manimi; jis nepaliko manęs vieno, nes visuomet darau, kas jam patinka.“

Ofertorijus

Ps 15, 7 ir 8. Kadangi Viešpats mane moko, jį šlovinsiu. Nuolatos menu Viešpaties Artumą, – jam esant iš dešinės, niekad nedrebėsiu.

Sekreta

Viešpatie, tegul ši permaldavimo ir garbinimo auka padaro mus vertus Tavo apsaugos. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji se-

phim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 8, 2. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Postcommunio

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et cæléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo. Adésto supplicatió nibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciám sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dominum nostrum...

rafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 8, 2. Viešpatie, mūsų Viešpatie, koks nuostabus tavo vardas visoje žemėje!

Postkomunija

Viešpatie, tenuvalo ši Komunija mus nuo nuodėmių ir tepadaro mus dangiškųjų malonių dalininkais. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui. Priimk mūsų maldavimus, visagali Dieve, ir, leidęs mums tikėtis Tavojo gerumo, teikis mums dovanoti įprastus savojo gerumo vaisius. Per mūsų Viešpatį...

ANTRADIENIS PO II GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Šios dienos Senojo Testamento skaitinyje pasakojama apie tai, kaip pagonė moteris iš Zarefatos pamaitino Eliją, pasidalijusi su juo tuo trupinėliu, kurį turėjo. Ir našlės atjauta buvo atlyginta. O Evangelijoje matome priešingą situaciją: Jėzus atvirai smerkia priešiškus ir nepagarbius fariziejų santykius su žmonėmis. Tikro krikščionio išskirtinis bruožas yra nuolankus tarnavimas savo artimui.

Introitus

Ps. 26, 8 et 9. Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum, vultum tuum, Dómine, requíram: ne avértas fá-

Introitas

Ps 26, 8 ir 9. Tau sako mano širdis: aš ieškosiu tavo veido. Taip, Viešpatie, aš ieškosiu tavo veido; nenu-

ciem tuam a me.

Ps. 26, 1. Dóminus illuminátio mea,
et salus mea: quem timébo?

Collecta

Pérfice, quæsumus, Dómine, benignus in nobis observántiæ sanctæ subsidiū: ut, quæ te auctóre faciēda cognóvimus, te operánte impléamus. Per Dominum nostrum...

Lectio

Léctio libri Regum. (3 Reg. 17, 8–16)

In diébus illis: Factus est sermo Dómini ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge et vade in Saréphtha Sidoniórum, et manébis ibi: præcépi enim ibi mulféri víduæ, ut pascat te. Surrexít et ábiit in Saréphtha. Cumque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret, ut afféret, clamávit post tergum eius, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus, Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hýdria, et páululum ólei in lécytho: en, collige duo ligna, ut ingrédiant, et fáciam illum mihi et fílio meo, ut comedámus et moriámur. Ad quam Elías ait: Noli timére, sed vade, et fac, si-

gręžk nuo manęs savo veido.

Ps 26, 1. Viešpats mano šviesa ir mano išgelbėjimas; ko turėčiau bijotis?

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloningai padėk mums laikytis šio švento pasninko, kad, pažinę Tavo valią, galėtume, Tau padedant, įvykdyti. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš trečiosios Karalių knygos. (3 Kar 17, 8–16)

Anomis diebomis: Viešpaties žodis atėjo Elijui, tardamas: „Tuojau pat eik į Sidono Zarefatą ir ten pasilik. Vienai tenykštei našlei įsakiau tave maitinti.“ Jis tad leidosi į kelionę ir atėjo į Zarefatą. Priėjęs miesto vartus, jis pamatė ten našlę, berenkančią malkas. Ją pasišaukęs, tarė: „Prašyčiau atnešti man truputį vandens inde atsigerti.“ Jai einant atnešti, jis šūktelėjo iš paskos, tardamas: „Atnešk man kąsnį duonos rankoje.“ – „Kaip gyvas tavo Viešpats, – ji atsakė, – aš nieko kepto neturiu, vien tik saują miltų puode ir truputį aliejaus ąsotyje. Štai dabar rankioju pagalius, kad grįžusi namo tai pataisyčiau sau ir sūnui. Suvalgysime ir paskui mirsime.“ – „Nebijok, – tarė jai Elijas, – eik ir daryk, kaip sakei. Bet pirma padaryk paplotėlį ir jį atnešk man, o tada

cut dixísti: verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me: tibi autem et fílio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus, Deus Israel: Hýdria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuétur, usque ad diem, in qua Dóminus dáturus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, et fecit iuxta verbum Elíæ: et comédit ipse et illa et domus eius: et ex illa die hýdria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, iuxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

Graduale

Ps. 54, 23, 17, 18 et 19. Iacta cogitatúm tuum in Dómino, et ipse te enútriet. **V.** Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 23, 1–12)

In illo témpore: Locútus est Iesus ad turbas et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Moysi sedérunt scribæ et pharisæi. Omnia ergo, quæcúmque díxerint vobis, serváte et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere: dicunt enim, et non faciunt. Alligant enim ónera grávia et importábília, et impónunt in húmeros hóminum: dígito autem

pataisyk ką nors sau ir savo sūnui. Nes Viešpats, Izraelio Dievas, taip kalbėjo: „Miltai puode neišseks nei aliejaus ašotyje nepritrüks iki tos dienos, kurią Viešpats atsiųs žemei lietaus.“ Nuėjusi ji padarė, kaip Elijas buvo pasakęs. Ji pati ir jis bei visa jos šeimyna turėjo maisto ilgą laiką. Miltai puode neišseko nei aliejaus ašotyje nepritrūko, kaip Viešpats buvo kalbėjęs per Eliją.

Gradualas

Ps 54, 23, 17, 18 ir 19. Pavesk savo rūpesčius Viešpačiui, ir tave jis palaikys. **V.** Kai šaukiausi Viešpaties, jis išgirdo mano balsą ir apgynė mane nuo besiantinančių prie manęs.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 23, 1–12)

Anuo metu: Jėzus kreipėsi į minią ir į savo mokinius: „Į Mozės krasę atsisėdo Rašto aiškintojai ir fariziejai. Todėl visa, ką jie liepia, darykite ir laikykitės, tačiau nesieltkite, kaip jie elgiasi, nes jie kalba, bet nedaro. Jie riša sunkias, nepakeliamas naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu pajudinti. Jie viską daro, kad būtų žmonių ma-

suo nolunt ea movére. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus: dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbricas. Amant autem primos recúbitus in cenis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Vos autem nolíte vocári Rabbi: unus est enim Magíster vester, omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolíte vocáre vobis super terram, unus est enim Pater vester, qui in coelis est. Nec vocémini magístri: quia Magíster vester unus est, Christus. Qui maior est vestrum, erit mínister vester. Qui autem se exaltáverit, humiliábitur: et qui se humiliáverit, exaltábitur.

Offertorium

Ps. 50, 3. Miserére mei, Dómine, secúndum magnam misericórdiam tuam: dele, Dómine, iniquitátem meam.

Secreta

Sanctificatiónem tuam nobis, Dómine, his mystériis operáre placátus: quæ nos et a terrénis purget vítiis, et ad cæléstia dona perdúcat. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater

tomi. Jie pasiplatina maldos diržus ir pasididina apsiaustų spurgus. Jie mėgsta pirmąsias vietas pokyliuose bei pirmuosius krėslus sinagogose, mėgsta sveikinimus aikštėse ir trokšta, kad žmonės vadintų juos „rabi“. O jūs nesivadinkite „rabi“, nes turite vienintelį Mokytoją, o jūs visi esate broliai. Ir nė vieno iš savųjų nevadinkite tėvu, nes turite vienintelį Tėvą danguje. Taip pat nesivadinkite mokytojais, nes jūsų vienintelis Mokytojas yra Kristus. Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas. Nes kas save aukština, bus pažemintas, o kas save žemina, bus išaukštintas.“

Ofertorijus

Ps 50, 3. Pasigailėk manęs, Viešpatie, iš savo begalinio gailestingumo. Sunaikink, Viešpatie, mano maištingus darbus.

Sekreta

Teikis, Viešpatie, šiomis paslaptimis mus apšviesti, kad jos nuvalytų mus nuo žemiškų ydų ir nuvestų prie dangiškų gėrybių. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis

omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súplici confessiône dicétes: Sanctus.

Communio

Ps. 9, 2–3. Narrábo ómnia mirabília tua: lætábor, et exsultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

Postcommunio

Ut sacris, Dómine, reddámur digni munéribus: fac nos tuis, quæsumus, semper oboedíre mandátis. Per Dóminum nostrum...

Oracio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo. Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: ut, remissióne percépta, in tua semper benedictiône lætámur. Per Dóminum nostrum...

Tève, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 9, 2–3. Apsakysiu visus tavo nuostabius darbus. Krykštausiu ir džiūgausiu tavyje, giedodamas tavo vardui, Aukščiausiasis.

Postkomunija

Viešpatie, padėk mums visuomet laikytis Tavo įsakymų, kad taptume verti šventųjų Tavo dovanų. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkite Dievui. Maloningai išgirsk, Viešpatie, mūsų maldavimus ir gydyk mūsų sielos ligas, kad, gavę Tavo atleidimą, galėtume amžinai džiaugtis Tavo palaima. Per mūsų Viešpatį...

TREČIADIENIS PO II GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Šios dienos skaitinyje išgirsime Mardochejaus maldą – vieną gražiausių Senojo Testamento maldų. Joje prašoma išgelbėti Dievo tautą; todėl ji tapo labai dažnai kartojama Bažnyčios malda. Evangelija mums primena, kad turime pakelti su Kristumi Jo kančias ir išgerti taurę, kurią Jis gers, kad galėtume pasidalyti su Juo dangiškosios karalystės šlove.

Introitus

Ps. 37, 22–23. Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus, ne discédas a me: inténde in adiutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Ps. 37, 2. Dómine, ne in furóre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me.

Collecta

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: et, quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a noxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dominum nostrum...

Lectio

Léctio libri Esther. (Esth. 13, 8–11 et 15–17)

In diébus illis: Orávit Mardocheus ad Dóminum, dicens: Dómine, Dómine, Rex omnípotens, in dicióné enim tua cuncta sunt pósita, et non est, qui possit tuæ resístere voluntáti, si decreveris salváre Israel. Tu fecísti cælum et terram, et quidquid coeli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est, qui resístat ma-

Introitas

Ps 37, 22–23. Nepalik manęs, Viešpatie, mano Dieve, neatsitolink nuo manęs, skubėk man padėti, Viešpatie, skubėk manęs gelbėti.

Ps 37, 2. Viešpatie, nebausk manęs pykdamas, neplak manęs niršdamas.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloningai pažvelk į savo tautą ir kaip įsakai mums susilaikyti nuo kūniško maisto, padėk taip pat nugalėti mūsų pražūtingas ydas. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Esteros knygos. (Est 13, 8–11 ir 15–17)

Anomis dienomis Mardochejus meldė Viešpatį, sakydamas: Viešpatie Dieve, visagali Karaliau, visata yra tavo galioje! Nėra kas galėtų tau pasipriešinti, kai tu nori išgelbėti Izraelį. Tu padarei dangų ir žemę ir visa, kas nuostabu po dangumi. Tu esi visatos Viešpats! Viešpatie, nėra kas galėtų tau atsispirti! Dabar tad,

iestāti tuæ. Et nunc, Dómine Rex, Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pèrdere, et hereditátem tuam delére. Ne despicias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo, et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne cludas ora te canéntium, Dómine, Deus noster.

Graduale

Ps. 27, 9 et 1. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ. **V.** Ad te, Dómine, clamávi: Deus meus, ne síleas a me, et ero símilis descendéntibus in lacum.

Tractus

Ps. 102, 10. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis

Ps. 78, 8–9. **V.** Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. (*Hic genuflectitur.*) **V.** Adiúva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Viešpatie Dieve, Karaliau, Abraomo Dieve, pasigailėk savo tautos, nes mūsų priešai rengia mums pražūtį ir nori sunaikinti tavo senąjį paveldą. Neatstumk savo dalies, kurią atpirkai sau iš Egipto žemės. Išklausk mano maldą, pasigailėk savo paveldo ir paversk mūsų gedulą džiaugsmu, kad išliktume gyvi, Viešpatie, giesme šlovintume tavo vardą. Nenutildyk burnos tų, kurie tave šlovina, Viešpatie, mūsų Dieve!

Gradualas

Ps 27, 9 ir 1. Gelbėk, Viešpatie, savo tautą ir laimink savo paveldą. **V.** Tavęs šaukiuosi, Viešpatie, mano Dieve, juk jeigu tylėsi, būsiu kaip tie, kurie žengia į Duobę.

Traktas

Ps 102, 10. Viešpatie, ne pagal nuodėmes, kurias mes padarėme, ne pagal mūsų nusizengimus atlygink mums.

Ps 78, 8–9. **V.** Viešpatie, neatsimink mūsų senųjų kaltybių, veikiai tepasitinka mus tavo gailestingumas, nes mes pasidarėme be galo neturtingi. (*Čia priklaupijama.*) **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų gelbėtojai, ir dėl savojo vardo garbės, Viešpatie, išvaduok mus ir dovanok mūsų kaltybes dėl savojo vardo.

Evangelium

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Matthæum. (Matth. 20, 17–28)

In illo tēpore: Ascēdens Iesus Ierosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce, ascēdimus Ierosólymam, et Fílius hómīnis tradétur princípibus sacerdotum, et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent eum Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et tértia die resúrget. Tunc accéssit ad eum mater filiórum Zebedaei cum filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad dēxteram tuam et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Iesus, dixit: Nescítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad dēxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Et audiéntes decem, indignáti sunt de duóbus frátribus. Iesus autem vocávit eos ad se, et ait: Scitis, quia príncipes géntium dominántur eórum: et qui maióres sunt, potestátem exércent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos maior fferi, sit vester mínister: et qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut Fílius

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 20, 17–28)

Anuo metu: Prieš išvykdamas į Jeruzalę Jėzus pasiėmė skyrium dvylika mokinių ir kelyje kalbėjo jiems: „Štai keliaujame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas aukštiesiems kunigams bei Rašto aiškintojams. Jie pasmerks jį mirti, atiduos pagonims tyčiotis, nuplakti ir nukryžiuoti, bet trečią dieną jis prisikels.“ Tuomet prie Jėzaus prisartinio Zebediejaus sūnų motina kartu su savo sūnumis ir, parpuolusi prie jo kojų, norėjo kažko prašyti. Jėzus paklausė: „Ko nori?“ Toji atsakė: „Sakyk, kad šitie abu mano sūnūs tavo karalystėje sėdėtų vienas tavo dešinėje, o kitas kairėje.“ Jėzus atsakė: „Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš gersiu?“ Jie atsakė: „Galime.“ Tuomet jis tarė: „Mano taurę, tiesa, jūs gersite, bet sėdėti mano dešinėje ar kairėje – ne mano reikalas jums duoti; tai bus tiems, kuriems mano Tėvo paskirta.“ Tai išgirde, kiti dešimt mokinių supyko ant tų brolių. O Jėzus, pasivadinęs juos pas save, tarė: „Jūs žinote, kad tautų valdovai engia tautas ir didžiūnai rodo joms savo galią. Tarp jūsų to nebus. Jei kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebūnie jūsų tarnas, ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų

hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam, redemptionem pro multis.

Offertorium

Ps. 24, 1–3. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrideant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te expéctant, non confundéntur.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas tibi offéri-mus, propítius réspice: et, per hæc sancta commércia, víncula peccatórum nostrórum absólve. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicéntes: Sanctus.

vergas. Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį.“

Ofertorijus

Ps 24, 1–3. Į tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą, mano Dieve, į tave viltį sudėjau, lai nerausiu iš gėdos. Tegul nesityčioja iš manęs mano priešai, nes visi, kurie tavęs laukia, nebus apvilti.

Sekreta

Viešpatie, maloningai pažvelk į Tau atnašaujamas aukas ir šiuo šventuoju dovanų pasikeitimu, kuris vyksta šiame aukojime, atleisk mums nuodėmes. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys:

| Šventas.

Communio

Ps. 10, 8. Iustus Dóminus, et iustítiam diléxit: æquitátem vidit vultus eius.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, sacraméntis: ad redemptiónis ætérnæ, quæsumus, proficiámus augméntum. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dominum nostrum...

Komunija

Ps 10, 8. Teisus yra Viešpats, myli teisius darbus; dorieji regės jo veidą.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, kad primtieji Sakramentai padaugintų amžinojo atpirkimo vaisius. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkite Dievui.

Dieve, nekaltumo atstatytojau ir mylėtojau, pakreipk į save savo tarnų širdis, kad jie, užsidegę Tavo dvasia, įsitvirtintų tikėjime ir būtų uolūs geruose darbuose. Per mūsų Viešpatį...

KETVIRTADIENIS PO II GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Senajo Testamento skaitinyje kalbama apie du žmones. Vienas pasitiki tik savimi, kitas viliasi Dievu. Pirmasis išdžiūva tarsi krūmokšnis dykumoje, antrasis duoda gausių vaisių. Evangelija moko to paties. Turtuolis, mąstantis tik apie savo turtus, patenka į pragarą, o vargšas Lozorius, žemėje patiriantis alkį, angelų nunešamas į Dievo karalystę, Abraomo prieglobstį.

Introitus

Ps. 69, 2 et 3. Deus, in adiutórium meum inténde: Dómine, ad adiuvándum me festína: confundántur et revereántur inimíci mei, qui quærunt ánimam meam.

Ps. 69, 4. Avertántur retrórsus et

Introitas

Ps 69, 2 ir 3. Dieve, ateik man padėti; Viešpatie, skubėk mane gelbėti. Tebūna sugėdyti ir teparausta mano priešai, kurie kėsinaisi į mano gyvastį.

Ps 69, 4. Tepasitraukia ir tesusi-

erubescant: qui cogitant mihi mala.

Collecta

Præsta nobis, quæsumus, Dómine, auxiliúm grátia tuæ: ut, ieiúniis et oratióibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Ieremíæ Prophétæ. (Ier. 17, 5–10)

Hæc dicit Dóminus Deus: Maledíctus homo, qui confídit in hómine, et ponit carnem bráchium suum, et a Dómino recédit cor eius. Erit enim quasi myrícæ in desérto, et non vidébit, cum vénerit bonum: sed habitábit in siccitáte in desérto, in terra salsúginis et inhabitábili. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia eius. Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas: et non timébit, cum vénerit æstus. Et erit fólium eius víride, et in témpore siccitátis non erit sollícitum, nec aliquándo de sinet fácere fructum. Pravum est cor ómnium et inscrutábile: quis cognóscet illud? Ego Dóminus scrutans cor, et probans renes: qui do unicuique iuxta viam suam, et iuxta fructum adinventiónum suárum: dicit Dóminus omnípotens.

gèsta, kurie nori man pakenkti.

Kolekta

Suteik mums, meldžiame Tave, Viešpatie, savo malonės pagalbą, kad, tinkamai atsidėję atgailai ir maldai, būtume išvaduoti nuo kūno bei sielos priešų. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Jeremijo knygos. (Jer 17, 5–10)

Viešpats Dievas taip kalbėjo: „Prakeiktas žmogus, kuris žmonėmis pasitiki ir ieško stiprybės trapiame žmoguje, kai jo širdis nuo Viešpaties nusigręžia. Toks žmogus – tarsi skurdus tyrų krūmokšnis, be vilties sulaukti ko nors gero, skursta sausoje dykumoje, sūrioje žemėje, kur niekas negali gyventi. Laimingas žmogus, kuris Viešpačiu pasitiki, kurio viltis yra tik Viešpats. Toks žmogus yra kaip medis, pasodintas prie vandens, leidžiantis savo šaknis srovės link, – nebijo kaitros, kai ji užveina, jo lapai nuolat žaliuoja, sausros metų nepabūgsta, vaisių duoti nenustoja. Širdis yra už viską vylingesnė ir nepataisomai pasiligojusi. Kas gali ją perprasti? Tik aš, Viešpats, tirių širdį, išbandau jausmus, kad kiekvienam atlyginčiau pagal jo kelią, pagal jo darbų vaisius“, – kalba visagalis Viešpats.

Graduale

Ps. 78, 9 et 10. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? **V.** Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. (Luc. 16, 19–31)

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso: et epulabátur cotídie spléndide. Et erat quidam mendícus, nómine Lázarus, qui iacébat ad iánuam eius, ulcéribus plenus, cúpiens saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: sed et canes veniébant et lingébant úlcerá eius. Factum est autem, ut morerétur mendícus, et portarétur ab Angelis in sinum Abrahæ. Mórtnuus est autem et dives, et sepúltus est in inférno. Elevans autem óculos suos, cum esset in torméntis, vidit Abraham a longe, et Lázarus in sinu eius: et ipse clamans, dixit: Pater Abraham, miserére mei, et mitte Lázarus, ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam, ut refrígeret linguam meam, quia crúciór in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili, recordáre, quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala: nunc autem hic consolátur, tu vero cru-

Gradualas

Ps 78, 9 ir 10. Atleisk, Viešpatie, mūsų nuodėmes, kad kartais nesaikytų pagonys: kurgi tas jų Dievas? **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų gėlbėtojai, ir dėl savo vardo garbės išvaduo­k mus, Viešpatie.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 16, 19–31)

Anuo metu: Jėzus kalbėjo fariziejams: „Gyveno kartą vienas turtuolis. Jis vilkėjo purpuru bei ploniausia drobe ir kasdien ištaigingai puotaudavo. O prie jo rūmų vartų gulėjo votimis aptekęs elgeta, vardu Lozorius. Jis troško numarinti alkį bent trupiniais nuo turtuolio stalo, bet tik šunes atbėgę laižydavo jo votis. Ir štai elgeta mirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį. Mirė ir turtuolis ir buvo palaidotas. Atsidūręs pragaro kanciose, turtuolis pakėlė akis ir iš tolo pamatė Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių. Jis sušuko: „Tėve Abraomai, pasigailėk manęs! Atsiųsk čionai Lozorių, kad, suvilgęs vandenyje galą piršto, atvėsintų man liežuvį. Aš baisiai kenčiu šitoje liepsnoje.“ Abraomas atsakė: „Atsimink, sūnau, kad tu dar gyvendamas atsiėmei savo gėrybes, o Lozorius – tik nelaimės. Todėl jis susilaukė paguodos, o tu kenti. Be to, tarp mūsų ir jūsų žioji neperžengiama

ciáris. Et in his ómnibus, inter nos et vos chaos magnum firmátum est: ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde huc transmeáre. Et ait: Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei. Hábeo enim quinque fratres, ut testétur illis, ne et ipsi véniant in hunc locum tormentórum. Et ait illi Abraham: Habent Móysen et Prophétas: áudiant illos. At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mórtuis íerit ad eos, pæniténtiam agent. Ait autem illi: Si Móysen et Prophétas non áudiunt, neque si quis ex mórtuis resur-réxerit, credent.

Offertorium

Exod. 32, 11, 13 et 14. Precátus est Móyses in conspéctu Dómini, Dei sui, et dixit: Quare, Dómine, irascéris in pópulo tuo? parce iræ ánimæ tuæ: meménto Abraham, Isaac et Iacob, quibus iurásti dare terram fluéntem lac et mel. Et placátus est Dóminus de malignitáte, quam dixit fácere pópulo suo.

Secreta

Pæsénti sacrificio, nómini tuo nos, Dómine, ieiúnia dicáta sanctíficent: ut, quod observántia nostra profítétur extérius, intérius operétur ef-féctu. Per Dominum nostrum...

bedugnè, ir niekas panorėjęs iš čia negali nueiti pas jus nei iš ten persikelti pas mus.“ Tas vėl tarė: „Tai meldžiu tave, tėve, nusiųsk jį bent į mano tėvo namus: aš gi turiu penkis brolius – juos teįspėja, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą.“ Abraomas atsiliepė: „Jie turi Mozę bei pranašus, tegul jų ir klauso!“ O anas atsakė: „Ne, tėve Abraomai! Bet jei kas iš mirusiųjų nueitų pas juos, jie atsiverstų.“ Tačiau Abraomas tarė: „Jeigu jie neklauso Mozės nei pranašų, tai nepatikės, jei kas ir iš numirusių prisikeltų.“

Ofertorijus

Iš 32, 11, 13 ir 14. Mozė maldavo Viešpatį, savo Dievą ir sakė: „Viešpatie, kodėl pyksti ant savo tautos? Teatsileidžia, Viešpatie, tavo rūstybė. Atsimink Abraomą, Izaoką ir Jokūbą, kuriems tu prisiekei duoti žemę, tekančią pienu ir medumi.“ Viešpats pasigailėjo ir nebesiuntė nelaimės, kuria buvo grasinęs savo tautai.

Sekreta

Tegul šis pasninkas, kurio mes laikomės Tavo vardo garbei, Viešpatie, būna pašventintas šios aukos, kad tai, ką išpažįstame išoriškai, paveiktų mūsų vidų. Per mūsų Viešpatį...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutære, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationés, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súplici confessióne dicétes: Sanctus.

Communio

Ioann. 6, 57. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.

Postcommunio

Grátia tua nos, quæsumus, Dómine, non derelínquat: quæ et sacræ nos déditos fáciat servitúti, et tuam nobis opem semper acquírat. Per Dóminum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre postcéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, ei congre-

Gavénios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Jn 6, 57. Kas valgo mano Kūną ir geria mano Kraują, tas pasilieka manyje, o aš jame, sako Viešpats.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, tegul Tavo malonė nepalieka mūsų. Tegul ji skatina mus uoliai Tau tarnauti ir visuomet užtikrina Tavo pagalbą. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.

Padėk, Viešpatie, savo tarnams ir maloningai išpildyk jų prašymus, kad tuos, kurie šlovina Tave kaip savo Sutvėrėją ir Valdytoją, Tu su-

gáta restáures et restauráta consérves. Per Dominum nostrum...

rinktum, atnaujintum ir saugotum tai, ką atnaujini. Per mūsų Viešpatį...

PENKTADIENIS PO II GAVĖNIOS SEKMADIENIO

Šiandien Senojo Testamento skaitinys ir Evangelija sugretina brolių parduotą Juozapą ir Tėvo numylėtą Sūnų, nužudytą klastingų vydininkų. Abu mums primena Kristaus kančias, be kurių mūsų atpirkimas neįmanomas.

Introitus

Ps. 16, 15. Ego autem cum iustitia apparébo in conspéctu tuo: satiábor, dum manifestábitur glória tua.

Ps. 16, 1. Exáudi, Dómine, iustitiam meam: inténde deprecatióni meæ.

Introitas

Ps 16, 15. Betgi aš, būdamas doras, regėsiu tavo veidą ir gėrėsiuos, kai apsireikš tavo garbė.

Ps 16, 1. Klausykis, Viešpatie, mano teisybės, atsižvelk į mano šauksmą.

Collecta

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, sacro nos purificánte ieiúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dominum nostrum...

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, suteik, kad, nuskaidrinti atgaila, tyra siela sulauktume ateinančių šventų iškilmių. Per mūsų Viešpatį...

Lectio

Léctio libri Genesis. (Gen. 37, 6–22)

In diébus illis: Dixit Ioseph frátribus suis: Audíte sómniū meū, quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meū et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meū. Respondérunt fratres eius: Numquid rex noster

Skaitinys

Skaitinys iš Pradžios knygos. (Pr 37, 6–22)

Anomis dienomis: Juozapas kalbėjo savo broliams: „Prašyčiau paklausyti sapno, kurį sapnavau! Žiūriu, mes rišame lauke pėdus. Staiga mano pėdas atsistojo ir stovėjo, tuomet jūsų pėdai susirinko aplink jį ir mano pėdai žemai nusilenkė!“ Jo broliai atsakė: „Bene tu ketini tapti

eris? aut subiiciémur dicióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sóm-nium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sóm-nium, quasi solem et lunam et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus rettulísset, increpávit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult hoc sóm-nium, quod vidísti? Num ego et mater tua et fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei igitur fratres sui: pater vero rem táctus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris mora-réntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum, ait ei: Vade et vide, si cuncta próspera sint erga fratres tuos et pécora: et renúntia mihi, quid agatur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit, quid quæreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro: índica mihi, ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicétes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Ioseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mútuo loquebántur: Ecce, somniátor

mūsų karaliumi? Bene iš tikrųjų tu ketini mus valdyti?“ Dėl kalbų apie savo sapnus jie ėmė jo dar labiau nekęsti. Jis sapnavo dar kitą sapną. Ir jį papasakojo savo broliams, tardamas: „Tikėkite manimi, aš sapnavau dar kitą sapną: saulė, mėnulis ir vienuolika žvaigždžių man lenkėsi!“ Betgi kai jis papasakojo jį savo tėvui ir broliams, tėvas jį apibarė. „Ką gi reiškia tas tavo sapnas? Ką susapnavai? Negi mes turėsime ateiti – aš pats, tavo motina ir tavo broliai – ir nusilenkti tau lig žemės?“ Broliai jam pavydėjo, bet ir tėvas šio įvykio negalėjo užmiršti. Kartą, kai jo broliai buvo nuvarę savo tėvo kaimenę ganytis prie Šechemo, Izraelis tarė Juozapui: „Tavo broliai, tu žinai, gano prie Šechemo. Pasiruošk, siųsiu tave pas juos.“ – „Pasiruošęs!“ – jam atsakė. Izraelis tada jam paliepė: „Nueik ir sužinok, kaip sekasi tavo broliams, kaip einasi su kaimene, ir parnešk man žinių.“ Taip jį išsiuntė iš Hebrono slėnio. Kai Juozapas pasiekė Šchemą, jį sutiko vienas vyras beklajojantį po laukus. „Ko ieškai?“ – paklausė jo tas vyras. „Savo brolių ieškau, – jis atsakė, – ar negalėtum man pasakyti, kur jie gano kaimenę.“ Vyras atsakė: „Jie iš čia paju-dėjo. Girdėjau iš tikro juos sakant: „Eikime į Dotaną.“ Juozapas tat pasėkė savo brolius ir atrado juos

venit; veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemusque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit, quid illi prosint sómnia sua. Audiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam eius, nec effundátis sánguinem: sed proícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo.

Graduale

Ps. 119, 1–2. Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, et exaudívit me. **V.** Dómine, líbera ánimam meam a líbiis iníquis et a lingua dolósa.

Tractus

Ps. 102, 10. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Ps. 78, 8–9. **V.** Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. (*Hic genuflectitur.*) **V.** Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto

Dotane. O šie pastebėjo jį iš toli ir pirma, negu jis prie jų priartėjo, jie ėmė tartis jį nužudyti. Vieni kitiems jie sakė: „Va ateina tas svajotojas! Eime, užmuškime jį ir įmeskime į kurią nors duobę. Sakysime, kad plėšrus žvėris jį sudraskė. Tuomet pamatysime, kas iš jo sapnų išeis.“ Bet Reubenas, tai išgirdęs, stengėsi jį išgelbėti iš jų rankų ir sakė: „Neatimkime jam gyvybės.“ Reubenas jiems kalbėjo: „Neišliekite kraujo! Įmeskite jį va į aną duobę dykumoje, bet patys rankos prieš jį nepakelkite!“ Jis norėjo jį išgelbėti iš jų rankų ir sugražinti tėvui.

Gradualas

Ps 119, 1–2. Būdamas pavojuje, šaukiausi Viešpaties, ir jis manęs išklausė. **V.** Viešpatie, išgelbėk mano sielą nuo klastingų lūpų ir apgaulingo liežuvio.

Traktas

Ps 102, 10. Viešpatie, ne pagal nuodėmes, kurias mes padarėme, ne pagal mūsų nusizengimus atlygink mums.

Ps 78, 8–9. **V.** Viešpatie, neatsimink mūsų senųjų kaltybių, veikiai tepasitinka mus tavo gailestingumas, nes mes pasidarėme be galo neturtingi. (*Čia priklaupiama.*) **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų gelbėtojau, ir dėl savojo vardo garbės, Viešpatie, išvaduok mus ir dovanok mūsų kal-

peccátiis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum (Matth. 21, 33–46)

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum et princípibus sacerdotum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei, et fodit in ea tórcular, et ædificávit turrim, et locávit eam agricolis, et péregre proféctus est. Cum autem tempus frúctuum appropinquásset, misit servos suos ad agrícolas, ut accíperent fructus eius. Et agricolæ, apprehénsis servis eius, alium cecidérunt, alium occidérunt, álium vero lapidavérunt. Iterum misit álios servos plures prióribus, et fecérunt illis simíliter. Novíssime autem misit ad eos fílium suum, dicens: Verebúntur fílium meum. Agricolæ autem vidéntes fílium, dixerunt intra se: Hic est heres, veníte, occidámus eum, et habébitimus hereditátem eius. Et apprehénsum eum eiecérunt extra víneam, et occidérunt. Cum ergo vénerit dóminus víneæ, quid fáciat agricolis illis? Aiunt illi: Malos male perdet: et víneam suam locábit áliis agricolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis. Dicit illis Iesus: Numquam legístis in Scriptúris: Lápídem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput

tybes dël savojo vardo.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 21, 33–46)

Anuo metu: Jėzus žydų minioms ir vyresniesiems kunigams pasakė tokį palyginimą: „Buvo šeimininkas, kuris įveisė vynuogyną, sumūrijo aptvarą, įrengė spaustuva, pastatė bokštą, išnuomojo vynininkams ir iškeliavo į svetimą šalį. Atėjus vaisių metui, jis siuntė tarnus pas vynininkus atsiimti savosios vaisių dalies. Bet vynininkai, nutvėrę jo tarnus, vieną primušė, antrą nužudė, o trečią užmušė akmenimis. Jis vėl siuntė tarnų, daugiau negu pirma. Bet vynininkai ir su šitais pasielgė kaip su anais. Galop jis išsiuntė pas juos savo sūnų, manydamas: „Jie drovėsis mano sūnaus.“ Tačiau vynininkai, išvydę sūnų, ėmė kalbėtis: „Tai įpėdinis! Eime, užmuškime jį ir turėsime palikimą.“ Nutvėrę jie išmetė jį iš vynuogyno ir užmušė. Tad ką gi atvykęs vynuogyno šeimininkas padarys su tais vynininkais?“ Jie atsakė: „Jis žiauriai nužudys piktdarius ir išnuomos vynuogyną kitiems vynininkams, kurie, atėjus metui, atiduos vaisių.“ Tuomet Jėzus tarė: „Ar niekada nesate skaitę Raštuose: „Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu. Tai Viešpaties padaryta ir mūsų akims

ánguli? A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ideo dico vobis, quia auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus eius. Et qui cecíderit super lápidem istum, confringétur: super quem vero cecíderit, cónteret eum. Et cum audíssent príncipes sacerdotum et pharisæi parábulas eius, cognovérunt, quod de ipsis díceret. Et quæréntes eum tenére, timuérunt turbas: quóniam sicut Prophétam eum habébant.

Offertorium

Ps. 39, 14 et 15. Dómine, in auxiliium meum réspice: confundántur et revereántur, qui quærunt áníam meam, ut áuferant eam: Dómine, in auxiliium meum réspice.

Secreta

Hæc in nobis sacrificia, Deus, et actióne permáneant, et operatióne firméntur. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Domina-

tai nuostabą kelia.“ Todėl sakau jums: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri duos vaisių. Kas nukris ant to akmens, tas suduš, o ant ko akmuo užgrius, tas bus sutriuškintas.“ Išgirdę palyginimus, vyresnieji kunigai ir fariziejai suprato, kad Jėzus kalba apie juos. Jie stengėsi jį suimti, tačiau bijojo žmonių, nes tie laikė Jėzų pranašu.

Ofertorijus

Ps 39, 14 ir 15. Suteik man malonę, Viešpatie, gelbėk mane. Tebūna nugalėti ir apstulbinti visi, kurie tyko man gyvastį atimti. Suteik man malonę, Viešpatie, gelbėk mane.

Sekreta

Tegul ir toliau mumyse veikia ši auka, Dieve, ir tegul stiprina veikimą, kai mes ją aukojame. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba

tiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbeas, deprecámur, súplici confessiône dicétes: Sanctus.

Communio

Ps. 11, 8. Tu, Dómine, servábis nos, et custódiés nos a generatióne hac in ætérnum.

Postcommunio

Fac nos, quæsumus, Dómine: accépto pígnoze salútis ætérnæ, sic tén-dere congruénter; ut ad eam perve-níre póssimus. Per Dominum nost-rum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.
Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut, bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectiône defén-di. Per Dominum nostrum...

galybès. Dangūs ir dangiškosios ka-riaunos, taip pat ir palaimintieji se-rafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Ps 11, 8. Tu, Viešpatie, išlaikysi ir saugosi mus nuo šios kartos per amžius.

Postkomunija

Priėmė amžinojo gyvenimo laidą, meldžiame Tave, Viešpatie, padėti mums taip gyventi, kad jį įgytume. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.
Meldžiame Tave, Viešpatie, dova-nok savo tautai kūno ir sielos svei-katos, kad, nuolat atlikdama gerus darbus, visuomet būtų verta Tavo galingos globos. Per mūsų Vieš-patį...

ŠEŠTADIENIS PO II GAVĖNIOŠ SEKMADIENIO

Izaokas turėjo du sūnus: Esavas buvo vyresnis, bet jis prarado savo pirmagimystės teisę, todėl tėvo palaiminimą, dieviškųjų pažadų laidą, gavo Jokūbas (skaitinys iš Senojo Testamento). Jėzus taip pat papasakojo apie žmogų, turėjusį du sūnus. Vyresnysis sūnus sąžiningai atlikdavo savo pareigas, o jaunesnysis gyveno palaidai ir prarado viską, ką turėjo; tačiau jis atgailavo ir tėvas jį priėmė su džiaugsmu ir buvo laimingas, kad sūnus

sugrižo. Senojo Testamento ir Evangelijos mokymai sutampa: gailestingumas yra Dievo dovana. Jį gauname ne už ypatingus nuopelnus, ir jokia nuodėmė negali tapti kliūtimi jam gauti, jei nusidėjėlis išpažįsta savo kaltę ir prašo Dievą, savo Tėvą, atleidimo.

Introitus

Ps. 18, 8. Lex Dómini irreprehensibilis, convértens ánimas: testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Ps. 18, 2. Cæli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Collecta

Da, quæsumus, Dómine, nostris effectum ieiúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dominum nostrum...

Lectio

Léctio libri Genesis. (Gen. 27, 6–39)

In diébus illis: Dixit Rebécca fílio suo Iacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos, ut comédam et benedícam tibi coram Dómino, ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris et coméderit, benedícat tibi, priúsqvam moriátur. Cui

Introitas

Ps 18, 8. Viešpaties įstatymai tobuli; jie atnaujina sielą. Viešpaties įsakai yra teisingi, paprastus žmones daro išmintingus.

Ps 18, 2. Dangus apsakinėja Dievo garbę, dangaus skliautas skelbia jo rankų darbą.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, dovanok mūsų atgailai gelbstinčios jėgos, kad kūno tvardymas duotų dvasiai stiprybės. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Pradžios knygos. (Pr 27, 6–39)

Anomis dienomis: Rebeka tarė savo sūnui Jokūbui: „Ką tik nugirdau tavo tėvą sakant tavo broliui Esavui: „Parnešk žvėrienos ir paruošk man gardų valgį pavalgyti, idant tave prieš mirdamas palaiminčiau Viešpaties akivaizdoje.“ O dabar, mano sūnau, paklausyk mano žodžio ir daryk, ką tau liepiu. Nueik tu prie kaimenės ir parnešk man iš ten du geriausius ožiukus, o aš iš jų paruošiu tavo tėvui valgį, kaip jis mėgsta. Tu nuneši jį savo tėvui pa-

ille respóndit: Nosti, quod Esau, frater meus, homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus et sénserit, tímeo, ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista male díctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Iacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci, sicut præcepísti mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito occurreret mihi quod volébam. Dixítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem, utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem vox Iacob est, sed manus manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem maióris exprésserant.

valgyti, idant palaimintų tave prieš mirdamas.“ – „Betgi mano brolis Esavas yra gauruotas vyras, – atsakė Jokūbas savo motinai Rebekai, – o aš juk plikas! Jei mane tėvas apčiupinės, aš būsiu jo akyse sukčius ir užsitrauksiu ant savęs prakeikimą, o ne palaiminimą!“ O motina jam tarė: „Tekrinta ant manęs tavo prakeikimas, mano sūnau. Tik paklausyk mano žodžio, eik ir juos man parnešk.“ Taigi jis nuėjo, paėmė ir parnešė juos savo motinai, o jo motina paruošė gardų valgį, kaip jo tėvas mėgo. Tuomet Rebeka paėmė geriausiai savo vyresniojo sūnaus Esavo drabužius, paliktus namie, ir apvilko jais savo jaunesnįjį sūnų Jokūbą. Be to, jo rankas ir pliką kaklo dalį apdengė ožiukų kailiais. Tada padavė savo sūnui Jokūbui į rankas gardųjį valgį ir duoną, kurią buvo iškepusi. Jis įėjo pas tėvą ir tarė: „Mano tėve!“ – „Aš čia, – šis atsiliepė.“ – Kas tu esi, mano sūnau?“ Jokūbas tėvui atsakė: „Aš esu Esavas, tavo pirmagimis. Padariau, kaip buvai man liepęs. O dabar prašyčiau sėstis ir pavalgyti mano žvėrienos, idant man suteiktum savo sielos palaiminimą.“ Bet Jokūbas savo sūnų paklausė: „Kaipgi, mano sūnau, taip greitai suradai?“ O jis atsakė: „Viešpats, tavo Dievas, suteikė man laimę.“ Tuomet Izaokas tarė Jokūbui: „Eikš arčiau, kad ga-

Benedicens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esau? Respondit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut benedicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comedisset, obtulit ei etiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accede ad me, et da mihi osculum, fili mi. Accessit, et osculatus est eum. Statimque ut sensit vestimentorum illius fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce, odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus. Det tibi Deus de rore coeli, et de pinguedine terrae abundantiam frumenti et vini. Et serviant tibi populi, et ad orientem te tribus: esto dominus fratrum tuorum, et incurvantur ante te filii matris tuae. Qui male dixerit tibi, sit ille maledictus: et qui benedixerit tibi, benedictionibus replatur. Vix Isaac sermone implerat, et egresso Iacob foras, venit Esau, coctosque de venatione cibos intulit patri, dicens: Surge, pater mi, et comedere de venatione filii tui, ut benedicat mihi anima tua. Dixitque illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respondit: Ego sum filius tuus primogenitus Esau. Expavit Isaac stupore vehementi, et ultra quam credi potest, admirans, ait: Quis igitur ille est, qui dudum captam venationem attulit mihi, et comedit ex omnibus, priusquam tu venires? Benedixitque ei, et erit benedictus.

lēčiau tave apčiupinēti ir žinoti, ar iš tikrųjų tu esi mano sūnus Esavas, ar ne.“ Jokūbas priėjo prie savo tėvo Izaoko, kuris jį apčiupinėjo ir tarė: „Balsas yra kaip Jokūbo, bet rankos kaip Esavo.“ Taigi jo neatpažino, nes jo rankos buvo gauruotos, lygiai kaip ir jo brolio Esavo. Todėl jį ir palaimino. Jis paklausė: „Ar tu iš tikrųjų esi mano sūnus Esavas?“ Ir kai Jokūbas atsakė: „Aš esu“, – jis tarė: „Paduok man valgį, idant pavalgyčiau savo sūnaus žvėrienos ir tau suteikčiau savo sielos palaiminimą.“ Jis padavė jam valgį, ir jis suvalgė, padavė jam vyną, ir jis išgėrė. Tuomet jo tėvas Izaokas jam tarė: „Mano sūnau, eikš arčiau ir pabučiuok mane.“ Kai Jokūbas priėjo arčiau ir jį pabučiavo, jis užuodė jo drabužių kvapą ir jį laimino, tardamas: „Ai, kvapas mano sūnaus tarsi kvapas laukų, kuriuos Viešpats palaimino. Teduoda tau Dievas iš dangaus ramos, iš žemės derlingumo ir apsčiai grūdų bei vyno. Tetar nauja tau tautos ir tesilenkia tau gentys. Valdovu būk savo broliams, – tesilenkia tau tavo motinos sūnūs. Tebūna prakeiktas, kas tave keikia, tebūna palaimintas, kas tave laimina!“ Vos tik Jokūbai palikus savo tėvą, kai Izaokas buvo pabaigęs laiminti Jokūbą, – parėjo iš medžioklės jo brolis Esavas. Jis taip pat paruošė gardų valgį ir atnešė

Audítis Esau sermónibus patris, irrúgiit clamóre magno, et consternátus, ait: Bénedic etiam et mihi, pater mi. Qui ait: Venit germánus tuus fraudulénter, et accépit benedictiónem tuam. At ille subiunxit: Iuste vocátum est nomen eius Iacob: supplantávit enim me en áltera vice: primogénita mea ante tulit, et nunc secúndo surrípuit benedictiónem meam. Rursúmque ad patrem: Numquid non reservásti, ait, et mihi benedictiónem? Respóndit Isaac: Dóminum tuum illum constítui, et omnes fratres eius servitúti illíus subiugávi: fruménto et vino stabilívi eum, et tibi post hæc, fili mi, ultra quid fáciam? Cui Esau: Num unam, inquit, tantum benedictiónem habes, pater? mihi quoque óbsecro ut benedícas. Cumque eiulátu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguédine terræ, et in rore cæli désuper erit benedíctio tua.

savo tævui. „Teatsisèda mano tēvas, – tarē savo tævui, – ir tepavalgo savo sūnaus žvērienos, idant suteiktum man savo sielos palaiminimą.“ Jo tėvas Izaokas paklausė: „O kas tu būsi?“ – „Tavo pirmagimis sūnus Esavas“, – jis atsakė. Dabar Izaoką apėmė baisus drebulys. Jis ir vėl klausė: „Betgi kas buvo anas, kuris sumedžiojo žvērieną ir atnešė ją man? Be to, aš suvalgiau ją prieš tau ateinant ir jį palaiminau! Taip, jis bus palaimintas!“ Esavas, išgirdęs savo tėvo žodžius, pratrūko garsiu ir karčiu kukčiojimu ir sakė savo tævui: „Palaimink mane! Taip pat ir mane, tėve!“ Bet tėvas atsakė: „Tavo brolis atėjo apgaulingai ir paėmė tavo palaiminimą.“ Esavas pratarė: „Argi veltui jis buvo pavadintas Jokūbu? Juk mane jis du kartus apgavo! Pirma jis atėmė mano pirmagimystę, o dabar štai pasiėmė ir mano palaiminimą!“ Jis pridėjo: „Nejaugi nebeliko man jokio tavo palaiminimo?“ Izaokas atsakė Esavui: „Matai, aš jį jau paskyriau tavo valdovu, padariau visus jo brolius jo tarnais ir jį praturtinau grūdais ir vynu. Ką tat dar begaliu padaryti tau, mano sūnau?“ Esavas maldavo savo tėvą: „Nejau tik vieną palaiminimą teturi, tėve? Palaimink mane, taip pat ir mane, tėve!“ Esavas ėmė garsiai verkti. Tuomet jo tėvas Izaokas jam atsakė: „Štai, tavo bu-

veinė bus toli nuo žemės derliaus ir toli nuo rasos iš aukšto dangaus.“

Graduale

Ps. 91, 2–3. Bonum est confitēri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. **V.** Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. (Luc. 15, 11–32)

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis et scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios, et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me cóntingit. Et divísit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adolescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse. Et postquam ómnia consummáset, facta est fames válda in regióne illa, et ipse coepit egére. Et ábiit, et adhaesit uni cívium regiónis illíus. Et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat implére ventrem suum de síliquis, quas porci manducábant: et nemo illi dabat. In se autem revérsus, dixit: Quanti mercennárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo? Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater,

Gradualas

Ps 91, 2–3. Gera yra šlovinti Viešpatį ir giedoti tavo vardui, Aukščiausiasis. **V.** Gera skelbti nuo pat ryto tavo gailestingumą, o tavo ištikimybę per naktį.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 15, 11–32)

Anuo metu Jėzus fariziejams ir Rašto aiškintojams pasakė tokį palyginimą: „Vienas žmogus turėjo du sūnus. Kartą jaunesnysis tarė tėvui: „Tėve, atiduok man priklausančią palikimo dalį.“ Tėvas padalijo sūnums turtą. Netrukus jaunėlis, susiėmęs savo dalį, iškeliaavo į tolimą šalį. Ten, palaidai gyvendamas, išėikvojo savo lobį. Kai viską išleido, toje šalyje kilo baisus badas, ir jis pradėjo stokoti. Tada nuėjo pas vieną šalies gyventoją ir stoji jam tarnauti. Tasai jį pasiuntė į laukus kiaulių ganyti. Jis geidė prikimšti pilvą bent ankščių jovalo, kurį ėdė kiaulės, tačiau nė to jam neduodavo. Tada susimąstė ir tarė: „Kiek mano tėvo samdinių apščiai turi duonos, o aš čia mirštu iš bado! Kelsiuos, eisiu pas tėvą ir sakysiu: „Tėve, nusidėjau dangui ir tau. Nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane bent samdiniu!“ Jis pasiryžo ir iškeliaavo

peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocari fílius tuus: fac me sicut unum de mercennáriis tuis. Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est, et accúrrens cécidit super collum eius, et osculátus est eum. Dixítque ei fílius: Pater, peccávi in coelum et coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánulum in manum eius, et calceaménta in pedes eius: et addúcite vítulum saginátum et occídite, et manducémus et epulémur, quia hic fílius meus mórtuus erat, et revíxit: períerat, et invéntus est. Et coepérunt epulári. Erat autem fílius eius senior in agro: et cum veníret, et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et chorum: et vocávit unum de servis, et interrogávit, quid hæc essent. Isque dixit illi: Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit. Indignátus est autem, et nolébat introíre. Pater ergo illíus egréssus, coepit rogáre illum. At ille respóndens, dixit patri suo: Ecce, tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum præterívi, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amícis meis epulárer: sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit

pas tēvą. Tēvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo. O sūnus prabilo: „Tėve, nusidėjau dangui ir tau. Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi...“ Bet tėvas įsakė tarnams: „Kuo greičiau atneškite geriausią drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite jam ant piršto žiedą, apaukite kojas! Atveskite nupenėtą veršį ir papjaukite! Puotaukime, linksminkimės! Nes šis mano sūnus buvo miręs ir vėl atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado.“ Ir jie pradėjo linksmintis. Tuo metu vyresnysis sūnus buvo laukuose. Eidamas namo ir prisiartinęs prie sodybos, išgirdo muziką ir šokius. Jis pasišaukė tarną ir paklausė, kas čia dedasi. Tas jam atsakė: „Sugrižo tavo brolis, tai tėvas liepė papjauti nupenėtą veršį, kad sulaukė jo sveiko.“ Tada šis supyko ir nenorėjo eiti namo. Tėvas išėjęs pradėjo vadinti jį vidun. O jis atkirto tėvui: „Štai jau tiek metų tau tarnauju ir niekad tavo įsakymo neperžengiau, o tu man nė karto nesi davęs nė ožiuko pasilinksinti su draugais. Bet vos tik sugrižo šitas tavo sūnus, prarijęs tavąjį turtą su kekšėmis, tu tuojau jam papjovei nupenėtą veršį.“ Tėvas atsakė: „Vaikeli, tu visuomet su manimi, ir visa, kas mano, yra ir tavo. Bet reikėjo puotauti bei linksmintis, nes tavo brolis buvo miręs ir vėl atgijo, buvo

substántiam suam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt: epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat, et revíxit: períerat, et invéntus est.

Offertorium

Ps. 12, 4–5. Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: ne quando dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Secreta

His sacrificiis, Dómine, concéde placátus: ut, qui própriis orámus absólvi delíctis, non gravémur extérnis. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Quadragesima

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súplici confessiόne dicéntes: Sanctus.

žuvęs ir atsirado!“

Ofertorijus

Ps. 12, 4–5. Duok šviesos mano akims, kad neužmigčiau mirties miegu, kad mano priešai nesakytų: aš jį nugalėjau.

Sekreta

Permaldautas šia auka, Viešpatie, apsaugok mus, meldžiančius savo nuodėmių atleidimo, nuo svetimų kalčių naštos. Per mūsų Viešpatį...

Gavėnios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys:

| Šventas.

Communio

Luc. 15, 32. Opórtet te, fili, gaudére, quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit: períerat, et invéntus est.

Postcommunio

Sacraménti tui, Dómine, divína libátio, penetrália nostri cordis infúndat: et sui nos partícipes poténter effíciat. Per Dominum nostrum...

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.
Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut, quæ in sola spe grátiaæ cæléstis innítitur, cælésti étiam protectióne muniátur. Per Dominum nostrum...

Komunija

Lk 15, 32. Sūnau, privalai džiaugtis, nes tavo brolis buvo miręs, ir atgijo, buvo žuvęs, ir atsirado.

Postkomunija

Viešpatie, tegul dieviškoji Tavo Sakramento dovana pasiekia mūsų širdies gelmes ir padaro mus jos galios dalininkais. Per mūsų Viešpatį...

Oracija už žmones

Nusilenkime Dievui.
Meldžiame Tave, Viešpatie, nuolat sergėk savo šeimą savo gailestingumu, kad ji, remdamasi tik dangiškosios malonės viltimi, gautų taip pat ir dangiškąją globą. Per mūsų Viešpatį...